

Śrī Višvāmi, o vėliau jo žymus pasekėjas Vallabhācārya mokė gryojo ne-dualizmo (*śuddhā dvaita-vādos*

). Kitas pavadinimas:

avikā ta-parī āma-vāda

– mokymas apie transformaciją, nesant realiai transformacijai.

Apibrėždamas santykį tarp *Brahmano* ir materialios gamtos Vallabha naudoja terminą „inherentinė priežastis“ [\[1\]](#) (*samavāyi-kāra* a) vietoje

materialios (medžiaginės) priežasties (

upādāna-kāra a

). Jei

Brahmanas

būtų materialioji pasaulio priežastis, Jis patirtų pokyčius.

Brahmanas

tapatus pasauliui. Jis pats save suvokia kaip skaitlingą, todėl įgyja daug pavidalų. Todėl tik atrodo, kad Dievas turi būtį, žinojimą ir palaimą, bet iš tiesų jie tapatūs Jam. Atributai tik atrodo Jo atributais, bet iš tiesų yra jo daugialypiškumo pasireiškimas.

[\[1\]](#) inherence - angl. būdingumas, neatskiriama savybė